

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
Інститут філології

Мац Андрій Дмитрович

УДК 811, 111'255,4'42:82-7](043,3)

**РОЛЬ ГУМОРУ В АНГЛІЙСЬКОМУ ТА АМЕРИКАНСЬКОМУ
ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ ТА ЇЇ ВІДТВОРЕННЯ
В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ**

АВТОРЕФЕРАТ

кваліфікаційної роботи на здобуття другого (магістерського) рівня
вищої освіти за освітньо-професійною програмою 035 “Германські мови та
літератури (переклад включно) перша мова англійська”
спеціальності 035.041 “Переклад”

Миколаїв - 2019

Дипломною роботою є рукопис.

Робота виконана в Чорноморському національному університеті імені Петра Могили Міністерства освіти і науки України.

Науковий керівник: к. філол. н., доцент, доцент кафедри теорії та практики перекладу з англійської мови Чорноморського національного університету імені Петра Могили
Стеванович Раїса Іванівна

Захист магістерської роботи відбудеться 27 лютого 2019 року о 9 годині, аудиторія 11-116 на засіданні державної атестаційної комісії Чорноморського національного університету імені Петра Могили за адресою: м. Миколаїв, вул. 1 Воєнна,2, кафедри теорії та практики перекладу з англійської мови.

З роботою можна ознайомитися у бібліотеці Чорноморського національного університету імені Петра Могили за адресою: 54003, м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність дослідження. Дану роботу присвячено дослідженню лінгвокогнітивної, лінгвопрагматичної і лінгвокультурологічної сутності комічного в політичному дискурсі.

Кінець XX – початок XXI століть демонструють підвищення інтересу широкого загалу різних лінгвокультурних спільнот до політичного життя країн. Це обумовлено, як правило, соціальними та психологічними факторами. Соціоекономічна і політична ситуація в державі створює певні умови для успішного перебігу політичної комунікації. Проте, політичний дискурс накладає відбиток на соціально-економічне і політичне життя держави.

У політиці, як мистецтві управління державою, значне місце посідають риторичні вміння і навички політичних діячів. Актуальність дослідження обумовлено зростаючою роллю політичної комунікації в суспільстві і недостатньою вивченістю комунікативного аспекту комічного. Ефективність політичної комунікації полягає в досягненні суспільної згоди. Ще К. Хадсон відзначав, що сутність мови політика полягає не стільки у самому змісті промови, скільки, у форматі її подання. У зв'язку з цим, вважаємо, що гумор відіграє в політичному дискурсі важливу роль. Гумор постає як різновид емоційної орієнтації, поряд з цинізмом, брутальністю, серйозністю, присутній в політичному дискурсі і спрямований, насамперед, проти особистостей, які претендують на авторитет.

Унаслідок кордонів політичного дискурсу часто відбувається жанрове взаємопроникнення між типами дискурсу. Особливістю гумору в політичному дискурсі кінця XX і початку XXI ст. є те, що останній реалізується значною мірою опосередковано в дискурсі масмедіа. Це, зокрема, стосується і таких форматів політичного дискурсу, як політична мова, парламентські слухання, політичне інтерв'ю тощо.

Гумор розглядається нами як лінгвопрагматична категорія, що охоплює філософсько-естетичний, соціокультурний, біопсихологічний і лінгвістичний

аспекти. За обсягом одиниця гумору варіюється від слова і фразеологізму до зверхфразової єдності і цілого тексту. У дискурсі одиницею гумору також є специфічний різновид діалогу, як комічний мовний акт. Лінгвістика тексту і, зокрема, дискурсивна політична і соціолінгвістика є одними з найактивніших напрямків, що розробляються в сучасній лінгвістиці.

У даному дослідженні розглядаються окремі нерозв'язані питання теорії гумору: розмежування видів гумору і його проєкція на політичний дискурс; комічне в окремих жанрах політичного дискурсу. Виокремлення функцій, механізмів комічного в політичному дискурсі сприяє оптимізації політичної комунікації.

Актуальність роботи полягає також у вивченні гумору в політичному дискурсі з огляду співвідношення мови і культури, емоційного і раціонального, відбиття в мові ціннісної картини світу її носіїв. Реалізацію гумору в політичному дискурсі по-різному подано в мовній картині світу різних соціумів. Аналіз цієї специфіки є важливим для культурологічної лінгвістики.

Об'єктом дослідження є феномен гумору в політичному дискурсі. Вибір комічного, як об'єкту дослідження узгоджується з відповідною епохою, а лінгвістичні особливості співвіднесено із загальними культурними процесами.

Предметом дослідження є лінгвістична реалізація гумору в зіставленні англійського та американського політичного дискурсу.

Мета дослідження полягає у виявленні природи і механізмів реалізації гумору в політичному дискурсі з урахуванням лінгвокультурної специфіки (англійської та американської).

Реалізація мети роботи досягається через розв'язання таких **завдань**:

- вивчити і проаналізувати види гумору (іронія, сатира, сарказм, гротеск, жарт та ін.);
- визначити місце гумору і виявити його функції у політичному дискурсі;

- виокремити й описати лінгвокогнітивний і лінгвопрагматичний механізми гумору в політичному дискурсі;
- визначити лінгвокультурні особливості видів гумору в політичному дискурсі;
- встановити статус гумору в семантиці слова і дискурсу.

Наукова новизна дослідження полягає у виокремленні елементів природи гумору, а саме лінгвокогнітивного і лінгвопрагматичного механізмів і культурних особливостей гумору в політичному дискурсі (британська та американська культура). Здійснено порівняльний аналіз гумору на тлі політичної ситуації представників британської і американської лінгвокультур.

Теоретична значимість визначається розширенням теоретичних знань в рамках когнітивного і прагматичного підходів до аналізу семантики і прагматики гумору в політичному дискурсі. Дістали подальшого розвитку когнітивна лінгвістика, емотіологія, текстолінгвістика, лінгвокультурологія через визначення елементів гумору. Дослідження лінгвістичної сутності гумору сприятиме подальшій інтеграції знань з лексикології, синтаксису, стилістики, семасіології, прагмалінгвістики, психолінгвістики, лінгвокультурології і літературознавства під час аналізу текстів.

Практична значимість роботи полягає у можливості використання результатів дослідження під час розробки теоретичних спецкурсів із загального і порівняльного мовознавства, прагма- та психолінгвістики, стилістики, когнітивної лінгвістики, лексикології, емотіології, риторики тощо. Фактологічний матеріал може бути використаний у процесі викладання мови, лексикології, стилістики, риторики, країнознавства.

Виокремленні лінгвокогнітивні і лінгвопрагматичні механізми і функції комічного в політичному дискурсі можуть бути корисними у процесі когнітивного маркування і мовного впливу. Показано, як комічне дозволяє коригувати процес комунікації в політичній сфері.

Матеріал дослідження. Оскільки комічне є загалом належністю до розмовної мови, фактичний матеріал відбирався із зарубіжних лексикографічних джерел. У результаті вибірки було виявлено приклади мовного комічного в політичній сфері англійської мови. Окрім того, матеріалом дослідження є стенограми, періодичні видання, аудіо- та відеозаписи телевізійних і радіопередач із текстами промов політичних діячів та інтерв'ю з ними. Достовірність і об'єктивність результатів дослідження забезпечуються значною кількістю проаналізованих цитат, анекдотів, висловів видатних політичних діячів XIX–XXI ст. Артура Уелслі (герцога Веллінгтона), Уїнстона Черчилля, Рональда Рейгана та Джорджа Буша-молодшого. Матеріалами перекладу кожного з політиків використовувалися різні джерела. Так, у процесі аналізу промов Рональда Рейгана ми використали переклад цитат Рейгана на сайті, які містять зібрання жартів та переклад, зроблений І. Шаровим у книзі “Рональд Рейган. Характери Нового Світу”.

Переклад оригінальних цитат Герцога Веллінгтона доступний по книзі, написаної істориком Р. Кривоносом для “Української дипломатичної енциклопедії”.

Українські переклади цитат В. Черчилля здійснено також Р. Кривоносом під час складання “Української дипломатичної енциклопедії” та в книзі О. Ільченка, присвячений біографіям відомих осіб.

Перекладений матеріал цитат Джорджа Буша-молодшого було знайдено на сайті, присвяченому повному зібранню “бушизмів”, підготовлених каналами новин ICTV, 112 та телеканалом 24.

Методи дослідження. Мета і завдання роботи визначили вибір методів дослідження. Було використано гіпотетико-дедуктивний, індуктивний, описово-порівняльний методи, метод дефініційового аналізу, а також елементи когнітивної інтерпретації. У дослідженні використовувався метод дискурс-аналізу, який вивчає структуру і одиниці дискурсу, основною з яких є мовний акт. Під час аналізу політичних текстів і висловів використовувався

комплексний підхід через вивчення їх семантики, прагматики, синтактики із залученням компонентного, контекстуального і стилістичного аналізу

Методологічну основу роботи є системний підхід, що охоплює когнітивний, лінгвістичний, прагматичний, лінгвокультурологічний підходи. Відповідно до системного підходу будь-яке суспільно-політичне явище розглядається як цілісність в єдності всіх його зв'язків і відносин. Під час дослідження комічного у політичному дискурсі ми виходили з методологічних положень про роль мови у культурно-історичному середовищі, про співвідношення раціонального і емоційного в мисленні, про мову як інструмент влади.

Світова політична практика свідчить про постійну боротьбу за владу. У цьому сенсі сучасна лінгвістика намагається відповісти на запитання про роль мови в постійній боротьбі за владу. Успішність проведеної політики досить часто залежить від майстерно побудованої політичної комунікації. Історія свідчить, що, чим краще проведено політичний діалог, тим вище рівень демократизації суспільства. Отже, без політичного дискурсу неможливе існування сучасної політики, як діяльності окремих політичних груп, яка визначається їхніми інтересами та відбиває, як у дзеркалі соціально-економічну природу даного суспільства і відносини усередині держави або між країнами.

Апробація результатів дослідження. За матеріалами дослідження опубліковано тези у Матеріалах ІХ наукової конференції “Актуальні проблеми перекладознавства та методики навчання перекладу” (20–21 квітня 2017 р., м. Харків, Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна); підготовлено тези “Культурологічні особливості американського та англійського гумору”, які подано до збірки матеріалів ІХ Міжнародного науково-практичного семінару “Мовні універсалії у міжкультурній комунікації” (15 березня 2019 р., м. Луцьк, Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки). Отримані результати дослідження дали підставу також підготувати та подати

статтю до II Міжнародного симпозіуму “Гуманітарний дискурс мультикультурного світу: наука, освіта, комунікація” (5–6 квітня 2019 р., м. Київ, Навчально-науковий гуманітарний інститут Національного авіаційного університету).

Структура. Магістерська робота складається зі вступу, трьох розділів, списку використаних джерел (87 джерел). Загальний обсяг роботи складає 103 сторінки.

Основний опис роботи

У вступі розкрито актуальність теми, визначено об’єкт, предмет, мета і завдання дослідження, окреслено наукову новизну, теоретичну і практичну значущість роботи, подано методи та апробацію дослідження.

У I розділі “Теоретичні уявлення про проблему гумору в політичному дискурсі” проаналізовано категорія “гумору” та пов’язані з ним поняття “смішне”, “комічне”, “гротеск”, “жарт”, “сарказм”, “іронія” та інші, на основі чого визначено, що категорія гумору багатогранна і охоплює філософсько-естетичний, соціокультурний, біопсихологічний і лінгвістичний аспекти. Гумор розглядається нами як лінгвопрагматична категорія, яка проявляється через такі види і прийоми: іронію, сарказм, інвективу, анекдот, гру слів, перебільшення, використання цитат і кліше, заміщення очікування, каламбур тощо.

У перекладах одиниця гумору варіюється від слова і фразеологізму до зверхфразової єдності і цілого тексту. У політичному дискурсі одиницею гумору також є специфічний різновид діалогу, як комічний мовний акт.

Проблему гумору вивчали різні зарубіжні та вітчизняні дослідники: А. Бергсон, С. Кьркегор, В. Пропп, М. Бахтін, З. Фрейд, А. Дмитрієв, М.Дж. Соренсен, І. Бутенко, М. Маклюєн та ін. Визначено, що лінгвістика тексту і, зокрема, дискурсивна політична і соціолінгвістика є одним з найактивніших напрямків, що нині вивчаються.

На основі аналізу літературних джерел виділяємо функції політичного гумору: політичної соціалізації; ідентифікації; диференціації; згуртованості; комунікації; конфлікту і згоди.

Політичний гумор розглядається нами як спосіб спротиву. У дослідженні політичний гумор вивчаємо на прикладах перекладів промов, цитат, ситуацій, зроблених Р.Кривоносом, С. Маковським та Т. Грищенко журналістами служб новин телеканалів ICTV та 112. В колі вивчення є: протистояння Великої Британії у складі сьомої коаліції та її воєнного лідера Артура Уелслі, 1-го герцога Веллінгтонського; Вінстон Черчилль та використання гумору для протистояння з внутрішніми та зовнішніми опонентами; Рональд Рейган та роль гумору у протистоянні у Холодній Війні з Радянським Союзом; Джордж Буш, як обличчя політичного гумору та спротиву внутрішнім і зовнішнім політичним проблемам США на початку ХХІ ст.

У II розділі “Загальна характеристика культурологічних особливостей гумору країн та політичного портрету персоналій” проаналізовано культурологічні особливості англійського та американського гумору. Показано, що англійський гумор найбільше пов'язаний з феноменом слова, коли велика частина жартів заснована на схожості і співзвуччі слів, добре пояснює різницю між культурологічними відмінностями гумору країн.

Основні культурологічні відмінності англійського і американського гумору відбивають загальний культурний і психологічний портрет нації. Особливості можуть бути окресленими такими ознаками: англійський гумор є раціональним, тонким, прихованим, іронічним, самокритичним, алегоричним, стриманим, він розрахований на підготовлену аудиторію; проте, американський є емоційним, бурхливим, пародійним, відкритим, сумбурним (його можна окреслити у такий спосіб: комедія – це чужа трагедія.) Американський, на відміну від англійського, націлений на широкий загал. У ньому більше перебільшень і крикливості. Загалом, спрямованість жартів американців, як у всіх: національні особливості;

політика; знаменитості; історичні персонажі і т.д. Окреслені специфічні ознаки є важливими для культурологічної лінгвістики.

Культурологічні особливості комічного та характеристика історичних англійських і американських персоналій дозволили окреслити проекцію гумору на політичний дискурс. Проаналізовано комплекс політичних, соціальних, економічних умов країни та виокремлено особисті характеристики політичного діяча.

Визначено лінгвокультурні особливості видів гумору в політичному дискурсі. Проаналізовано особливості відбиття політичного гумору в українських перекладах промов з прив'язкою до історичних подій, моментів біографії, специфіки політичного життя, національного менталітету, соціальних рухів та упереджень.

Аналіз перекладів показав, що гумор Артура Уелслі має іронічні окраси. Його гумор – це своєрідне маскування, яке приховувало його справжні почуття та емоції. Проте, специфіка політичного гумору Вінстона Черчилля – це жорстке та пряме висміювання та висловлення своєї політичної позиції.

Аналіз українських перекладів промов Рональда Рейгана засвідчив, що його гумор (в основному у форматі анекдоту) націлений на висміювання політичних та економічних реалій того часу на тлі спротиву двох зверх-держав. Гумор промов Рейгана можна зрозуміти тільки у контексті, без урахування якого не можливо виявити елементи комічного. Проте, особливість політичного гумору Джорджа Буша-молодшого полягає у великій кількості неологізмів, обмовок, які набули окремого терміну – “бушизм”.

У **III розділі “Предметний аналіз політичного гумору персоналій в українських перекладах”** проаналізовано українські переклади за предметами та об'єктами політичного гумору. Виокремлено три більш розповсюджені види останнього. Вивчено особливості перекладу гумору чотирьох окреслених діячів (Герцог Веллінгтон, Вінстон Черчилль, Рональд

Рейган і Джордж Буш-молодший) у політичному дискурсі. Розглянуто гумор Джорджа Буша-молодшого, як окремий вид.

У лінгвокультурологічному аспекті гумору політичного дискурсу було виявлено перевагу особистого над загальним. Частіше за все об'єктом гумористичних “атак” є окремі особистості, далі є форми правління або соціальні рухи і іноді об'єктом гумору може стати окрема країна.

Загалом перекладачі використовують дослівний переклад. Має місце також перекладацькі трансформації (за винятком граматичної та лексичної) лише для підкреслення стилю автора цитати. Наприклад, для передачі лаконічного і жорсткого стилю Вінстона Черчилля іноді опускались займенники та сполучники, щоб уникнути повторів і зробити саркастичний або іронічний жарт влучнішим.

Визначено, що перекладачі мало вносили свого під час передачі оригіналу, а якщо і змінювали, то тільки для наслідування політичного портрету діяча, сформованого вітчизняними істориками та політологами.

Переклади “бушизмів” було передано дослівно з усіма обмовками та граматичними помилками, допущеними президентом Бушем-молодшим під час промов. Лише третина з них мають редакторські ремарки про помилки допущені президентом. Найрозповсюдженими помилками були спунеризми, граматичні неузгодження частин речення і тавтологія, які було майстерно передано вітчизняними перекладачами, як з лінгвокультурологічної так і з лінгвопрагматичної точки зору.

Виявлено, що іронія, сарказм і каламбур є найпопулярнішими видами гумору в політичному дискурсі. Проаналізувавши значний обсяг матеріалу перекладів текстів, промов, виступів, визначено, що близько 36% гумористичного за змістом текстів та ситуацій належать іронії, 32% – сарказму і 22% – каламбуру(який, часто зустрічається в Джорджа Буша-молодшого).

У 92% всього матеріалу перекладачі використовували дослівний переклад; по 4% використовувався послівний та реферативний переклад.

ВИСНОВКИ

Англійський та американський політичний дискурс – явище досить нове з огляду аналізу українських науковців, як з політичної, так із соціальної точки зору. У даному дослідженні проаналізовано українські переклади промов на предмет виокремлення в них явища гумору під час політичного дискурсу Сполучених Штатів та Великої Британії. Для порівняльного аналізу лінгвокогнітивного і лінгвопрагматичного механізмів гумору в політичному дискурсі в українських перекладах було обрано чотирьох відомих політиків (по два з кожної країни) різних епох. Політичний гумор було розділено за предметами та об'єктами, виділено найрозповсюдженіші види гумору.

Опрацьовані праці відомих науковців та авторів з тематики політичного дискурсу та гумору. Проаналізовано поняття, пов'язані з феноменом “комічне”: “гротеск”, “жарт”, “сарказм”, “іронія” та ін. У теоретичному плані використано матеріали відомих вчених, які досліджували феномен гумору, зокрема в політичному дискурсі. Серед них виділяємо праці таких учених: А. Бергсона, С. Кьркегора, В. Проппа, М. Бахтіна, З. Фрейда, А. Дмитрієва, М. Дж. Соренсена, І. Бутенко, М. Маклюєна та ін.

Визначено місце гумору і виявлено його функції у політичному дискурсі, до яких належать: політичної соціалізації; ідентифікації; диференціації; згуртованості; комунікації; конфлікту і згоди. Показано, що категорія гумору багатогранна і охоплює філософсько-естетичний, соціокультурний, біопсихологічний і лінгвістичний аспекти.

Виокремлено особливості національних рис гумору. Основні культурологічні відмінності англійського і американського гумору відбивають загальний культурний і психологічний портрет нації. Англійський гумор є більш раціональним, тонким, прихованим, іронічним, самокритичним, стриманим і розрахований на підготовлену аудиторію. Американський гумор є емоційним, бурхливим, пародійним, відкритим. Цей гумор націлений на широкий загал. У ньому більше перебільшень і крикливості. Загалом, спрямованість жартів американців: національні

особливості; політика; знаменитості; історичні персонажі і т.д.

Характеристика історичних англійських і американських персоналій дозволили окреслити проекцію гумору на політичний дискурс. Проаналізовано комплекс політичних, соціальних, економічних умов країни та виокремлено особисті характеристики політичного діяча.

Матеріалом дослідження було обрано книги Р. Кривоноса, С. Маковського та Т. Грищенка та зібрання цитат, зроблених журналістами служб новин телеканалів ICTV і 112.

Встановлено статус гумору в семантиці слова і дискурсу. Виділено особливості відбиття політичного гумору в українських перекладах промов з прив'язкою до історичних подій, моментів біографії, специфіки політичного життя, національного менталітету, соціальних рухів та упереджень. У лінгвокультурологічному аспекті гумору політичного дискурсу було виявлено перевагу особистого над загальним. Частіше за все об'єктом гумористичних “атак” є окремі персоналії, далі є форми правління або соціальні рухи і іноді об'єктом гумору є окрема країна.

Аналіз перекладів показав, що гумор Артура Уелслі має іронічні окраси. Специфіка політичного гумору Вінстона Черчилля – це жорстке та пряме висміювання опонента та висловлення своєї політичної позиції.

Аналіз українських перекладів промов Рональда Рейгана засвідчив, що його гумор (в основному у форматі анекдоту) націлений на висміювання політичних та економічних реалій того часу на тлі спротиву двох зверх-держав та економічного занепаду, а також незвичної для американців самоіронії.

Гумор Джоржа Буша-молодшого полягає у значній кількості неологізмів, обмовок, яким американські лінгвісти надали термін “бушизм”.

Перекладачі коректно передали іронічні зауваження з урахуванням розуміння контексту. Сарказм і каламбур було добре передано дослівно, та за допомогою авторських ремарок (переклад цитат Дж. Буша-молодшого) було пояснено контекст. В українських перекладах дуже вдало переданий сарказм,

використаний для жорсткої критики, в світлі якої непривабливість особистих людських якостей або аморальність життєвих позицій набувають карикатурну форму.

Загалом, українські перекладачі використовують дослівний переклад. Рідше використовуються перекладацькі трансформації (за винятком граматичної та лексичної) і лише для акцентування уваги на стиль автора цитати. Так, для передачі лаконічного і жорсткого стилю Вінстона Черчилля іноді опускались займенники та сполучники, щоб уникнути повторів і зробити жарт влучнішим.

Переклади “бушизмів”, загалом, передано дослівно з урахуванням обмовок та граматичних помилок, допущених президентом Бушем-молодшим під час промов. Лише третина з них мають редакторські ремарки про помилки допущені президентом. Найпоширенішими помилками є спунеризми, граматичні неузгодження частин речення і тавтологія, які майстерно передано вітчизняними перекладачами, як з лінгвокультурологічної, так і з лінгвопрагматичної точки зору.

Проаналізувавши значний обсяг матеріалу перекладів текстів, промов, виступів, визначено, що близько 36% гумористичного за змістом текстів та ситуацій належать іронії, 32% – сарказму і 22% – каламбуру. Перекладачі за допомогою дослівного перекладу, використовуючи іноді граматичні трансформації, змогли майстерно передати комічність смислу ситуації, тексту через прояви розглянутих вище видів гумору. У 92% всього матеріалу перекладачі використовували дослівний переклад; по 4% – послівний та реферативний переклад.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗА ТЕМОЮ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

1. Мац А.Д., Стеванович Р.І. Культурологічні особливості американського та англійського гумору / А.Д. Мац, Р. І. Стеванович // Міжнародний науково-практичний семінар [“Мовні універсалії у

- міжкультурній комунікації”], (м. Луцьк, 15 березня 2019 р.), Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки).
2. Стеванович Р.І., Мац А.Д. Проблема гумору в політичному дискурсі / Р.І. Стеванович, А.Д. Мац // II Міжнародний симпозиум [“Гуманітарний дискурс мультикультурного світу: наука, освіта, комунікація”], (м. Київ, 5–6 квітня 2019 р.), Навчально-науковий гуманітарний інститут Національного авіаційного університету).
  3. Mats A. Peculiarities of translating foreign films IX International Conference: / Andrii Mats // [“Major Issues in Translation and translator/interpreter training”], (Kharkiv, 20–21 April 2017) / V.N. Karazin Kharkiv International University. – Kharkiv : V.N. Karazin Kharkiv International University, 2017. – P. 68–70.

Аннотация

Мац А. Д. “Роль юмора в английском и американском политическом дискурсе и её воспроизведения в украинских переводах”. – Квалификационная работа на правах рукописи.

Дипломная работа на соискание магистерского уровня высшего образования по специальности 035 “Филология”, ОПП 035.041 “Германские языки и литературы (перевод включительно) основной язык английский” – ЧНУ имени Петра Могилы, Николаев, 2019

Работа посвящена рассмотрению места и роли иронии и юмора в таких политических жанрах, как публичное выступление, политическое интервью, политическая шутка. Анализируются высказывания известных британских и американских политических деятелей и важность использования иронии и юмора для достижения успешного влияния на аудиторию. В статье дается анализ цитат известных политических деятелей как материала, отражающего последние тенденции в обществе и языке. Результаты исследования могут быть использованы как часть изучения политического дискурса, для развития теории и практики межкультурной коммуникации.

Ключевые слова: сарказм, ирония, юмор, политический дискурс, функции, механизмы иронии.

Abstract

Andrii Mats. The Role of Humor in English and American Political Discourse and Its Reproduction in Ukrainian Translations. – As a manuscript.

Diploma paper for master's degree in higher education by specialty 035 “Philology”, 035.041 “German languages and literature (translation included)” – Petro Mohyla Black Sea National University, Mykolaiv, 2019.

The paper is devoted to the consideration of the place and role of irony and humor in such political genres as public speaking, political interview and political joke. The statements of well-known British and American political figures and the importance of using irony and humour to achieve successful influence on the audience are analyzed. The article gives an analysis of the quotations of well-known political actors, as a material reflecting the latest trends in society and language. The results of the study can be used as part of the study of political discourse, for the development of the theory and practice of intercultural communication.

Key words: sarcasm, irony, humour, political discourse, functions, mechanisms of irony.

Мац А. Д. Роль гумору в англійському та американському політичному дискурсі та її відтворення в українських перекладах. – Кваліфікаційна робота на правах рукопису.

Дипломна робота на здобуття магістерського рівня вищої освіти за спеціальністю 035 “Філологія”, ОПП 035.041 “Германські мови та літератури(переклад включно)” – ЧНУ імені Петра Могили, Миколаїв, 2019.

Робота присвячена розгляду місця і ролі іронії і гумору в таких політичних жанрах, як публічний виступ, політичне інтерв'ю, політичний жарт. Аналізуються висловлювання відомих британських і американських

політичних діячів і важливість використання іронії та гумору для досягнення успішного впливу на аудиторію. У статті дається аналіз цитат відомих політичних діячів як матеріалу, що відображає останні тенденції в суспільстві і мовою. Результати дослідження можуть бути використані як частина вивчення політичного дискурсу, для розвитку теорії та практики міжкультурної комунікації.

Ключові слова: сарказм, іронія, гумор, політичний дискурс, функції, механізми іронії.